

[Lønger]

gere regering år efter år greb ind over for kommunerne og fik indgrebene til at se ud som frivillige aftaler. Der er da også i denne aftale nogle elementer, som vi er yderst skeptiske over for, eller i hvert fald nogle af bivirkningerne, som vi er yderst skeptiske over for.

Det er f.eks. tilfældet, når vi ser på de økonomiske rammer, som kommunerne får i de kommende år på trods af stigningen. Vi mener, at de – forøgelse til trods – er utilstrækkelige, fordi der ligger en lang række ophobede udgiftsbehov både på driftssiden og på anlægssiden. Alene udgifterne til sygdommen AIDS, som er beskrevet specifikt i dette lovforslag, vil lægge beslag på en stor del. Dertil kommer så, at den kommunale sektor på grund af juleindgrebet skal betale et beløb, som måske ikke teoretisk, men i hvert fald i virkelighedens verden skal trækkes fra forlods. Og juleindgrebet ophæves jo ikke med dette lovforslag. Det fortsætter tværtimod sin virkning.

Endelig ser det for mig ud som en overmåde vanskelig opgave at skulle vedtage et budget for 1987, når rammen skal beregnes som et gennemsnit af 1985- og 1986-regnskaberne, allerede før 1986-regnskabet foreligger. Sådan læser jeg lovforslaget. Hvis det er tilfældet, synes jeg, det er at lægge budget i blinde, og på den baggrund virker det meget uretfærdigt, når kommunalbestyrelserne skal risikere at falde ind under straffebestemmelserne i dette lovforslag med deponering af et beløb i Nationalbanken uden renter, hvis man altså overskrider en ramme, som man ikke kender på budgetlægningstidspunktet. Jeg synes, det er uacceptabelt, at man har disse straffeforanstaltninger, og jeg vil gerne spørge ministeren, om det er korrekt forstået, at man står i den situation i september i år, at man skal vedtage budgetter, hvor rammerne fastlægges på baggrund af et regnskab, som ikke er færdigt før et halvt år senere.

Der er en lang række kommuner, som allerede har taget forskud på 1987-budgetterne ved at gøre, som regeringen ønskede med juleindgrebet, og udskyde nogle udgifter til 1987 for at hjælpe regeringen med at afkøle den overophedede bygge- og anlægssektor. Juleindgrebet var jo ikke udtryk for nedskæringer, sagde regeringen, kun udskydelser; men disse udskydelser skal altså også finansieres af den beskedne udvidelse af rammer-

ne. Alle disse ting skal så at sige betales forlods, og først derefter kan kommunerne begynde at se på andre ting som f.eks. sygehusudgifterne, hvor der takket være regeringens hidtidige politik er opstået lange ventelister, og hvor folk mange gange dør, før de når at blive indlagt til behandling.

Så kan man godt komme med flotte statistikker og redegørelser, som viser, at produktiviteten på landets hospitaler er faldende. Dem tror vi ikke på, og det virker heller ikke særlig troværdigt, når man som mål for produktiviteten på sygehusene bl.a. tager antallet af udskrivninger. Det siger jo sig selv, at udskrivningerne må blive færre, når man når frem til en situation, hvor efterhånden kun de allermost alvorlige sygdomme giver adgang til et hospital. Man kan komme med opgørelser, der viser, at der ofres så mange penge på sygehusvæsenet som aldrig før, men målt i forhold til befolkningsudviklingen, hvor der er blevet flere og flere ældre med større gennemsnitsbehov for netop hospitalsydelser, er der ikke sket nogen stigning. Jeg forstår ikke, hvorfor man altid skal lave disse flotte og fine og indviklede statistikker og undersøgelser, når det er så ligetil at måle serviceniveauet på sygehusene ved hjælp af ventelisterne. Det er den enkleste og den mest korrekte vurdering af, hvordan serviceniveauet er.

Vi er uenige med sygehuskommunerne i deres vurdering af, at de kan klare hospitalsproblemerne inden for de rammer, de har fået stukket ud nu, og vi ser aftalen mellem regeringen og de kommunale organisationer som lidt af en genoptagelse af tidligere tiders praksis, hvor organisationerne påtog sig at føre regeringens politik i praksis, hvis regeringen blot ville lade Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen være med i en aftale, som ser frivillig ud.

Som sagt er der en hel del ting i lovforslaget, som vi synes godt om, og der er nogle andre ting, som vi slet ikke synes om. Derfor er jeg ikke i stand til at oplyse, hvordan vi vil stemme ved den endelige afstemning, også fordi vi endnu ikke har nået at diskutere spørgsmålet på et gruppemøde; så vidt jeg husker, var det i forgårs, lovforslaget blev fremsat. Så hvad vores endelige stemmeafgivning angår, må vi efterlade de øvrige partier i intens spænding.